

Bestræbelser fra Kritik. Jeg siger altsaa: man har fra to Sider foraarjaget store Udgifter; men lader os nu spørge: hvilken Side er det i Særdeleshed, hvorfra man gjør Modstand imod at bevilge en ny Stattematricul? Det forekommer mig, efter de Talere, jeg har hørt, at det med Rette kan siges, at Modstanden væsentlig kommer fra dem, der have bevilget de store Udgifter til Krigsvæsenet. Sernbanerne ere dog blevne betragtede som et Activ, der gav noget Udbytte; men disse Krigsudgifter, der ere af en saa tvivlsom Nytte, naar det kommer til Krig (Verg: Na!) — Ja, mine Herrer, det troer jeg vistnok de Fleste af Dem ville komme til at erkjende, hvis dette sørgelige Tilfælde skulde indtræffe, jeg troer ikke engang, der er Nogen her i Thinget, der tør paastaae, at vi ere istand til at forsvare vort Land med det Krigsvæsen, vi nu indrette. Jeg siger altsaa: naar man bevilger de store Udgifter, hvorfor vil man da ikke hjælpe til at skaffe en ny Stattematricul, naar man ikke engang er tilfreds med de gamle Skatter og ikke vil have Paalæg paa dem? Det forekommer mig at være en billig Fordring, man kan stille til begge de to Slags Medlemmer i Thinget, baade dem, der hjælpe til at bevilge de store Udgifter til Krigsvæsenet, og dem, der stemme for de store Udgifter til Sernbanerne, at de ogsaa hjælpe til at tilveiebringe en saadan Matricul. Jeg vil derfor ogsaa hjælpe til, hvad jeg kan, for at tilveiebringe en saadan, idet jeg villig erkjender, at jeg hører til den ene Classe af Medlemmer i Thinget, der hjælpe til at bevilge Udgifter, navnlig til Sernbaner. For jeg forlader dette, vil jeg dog gjøre opmærksom paa en anden Skat, der har været stillet i Udsigt; det var en Skat paa Ml. Lader os dog see til, at der ikke skal blive en grundet Anledning for nogen Regjering, til at komme til at paalægge en Skat af denne Natur; kommer det dertil, faaer De nok at vide, hvor David kjøbte Mlet, naar man bruger et saadant Skatteobject. — Naar vi nu altsaa see hen til den Lov, der foreligger, sag erkjender jeg saa villig som Nogen, at den ikke svarer til det glimrende Ideal, som det ærede Medlem for Fredericia (Gad) opstillede. Det var en

rigtig Professorelov, han fremsatte; man hørte, at det var en lærd Statsøconom, der talte, en Mand, som vil, at Alt skal være indrettet efter Systemer. Men vi Løgfolk gjøre ikke saa store Forbringinger til en Skattelov; vi sige som saa: kunne vi ikke faae en Lov, som Alle ere tilfreds med, saa lader os faae en af den næstbedste Slags, som Ingen er særdeles tilfreds med, fordi den begunstiger ham; lader os tage en Lov, som maastee kan være lidt ilde seet fra alle Sider, men hvorved man bliver ligestillet, idet Ingen særlig faaer sin Villie. — Jeg skal nu nævne de Punkter, hvori jeg i høi Grad er imod denne Lov, som den foreligger. Jeg er ikke tilfreds med det Maskineri, man har indrettet, og det faae man deraf, at jeg havde stillet et Udbringingsforslag i saa Henseende; men jeg er et billigt Menneffe. Jeg siger som saa: man kan ikke faae Allting paa eengang, enhver Begyndelse er vanskelig; lader os først faae begyndt her, selv paa en mindre fuldkommen Maade, saa er jeg overtydet om, at man vil skride fremad og forbedre Loven, saavel dens Maskineri som dens Indretning i andre Henseender. Dernæst kommer det Punkt, som saa Mange have tvret over ikke at være tilstede; det er den stigende Scala. Der er vist Ingen, der er mere ivrig end jeg for at faae en stigende Scala i en virkelig Indkomstskatlov, thi det er min Overbeviisning, at Loven ikke er retfærdig, uden at en saadan findes deri. Nu er der jo rigtignok ikke blevet Andet tilbage end en meget svag Afstykning af en stigende Scala, det erkjender jeg fuldkomment, men jeg ønsker, at Loven skal komme ud, og derfor har jeg taget mig den Frihed at foreslaae de Bestemmelser, som vi fik vedtagne forleden Dag. Jeg har altsaa ogsaa viist, at jeg forstaaer at indskrænke mine Forbringinger lige overfor de tvingende Nødvendigheder; jeg vil hellere have Noget end slet Intet. Fremdeles er der talt om Kostbarheden ved Opkrævningsmaaden. Lader os engang see, om denne er meget dyrere end den, der er ved en af de meest trykkelige og efter min Formening uretfærdigste Skatter, vi have her i Landet. Naar vi tage Toldbestatningen og borttage hele Beløbet, der indkommer ved Krigstoldskatten, saa troer jeg